

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

A. D.,

zastoupen Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem
se sídlem Havlíčkovo náměstí 189/2, 130 00 Praha 3

proti
žalované

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 9. 2021, č. j. MV-4253-16/SO-2021,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 7. 9. 2021, č. j. MV-4253-16/SO-2021, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 9.800,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho právního zástupce.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobci bylo rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 3. 9. 2020, č. j. OAM-342-24/ZR-2020, zrušeno povolení k trvalému pobytu, a to podle § 77 odst. 1 písm. i) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

(dále jen „zákon o pobytu cizinců“ nebo „zákon“), konkrétně z důvodu, že byl opakovaně odsouzen za úmyslný trestný čin (dále jen „rozhodnutí Ministerstva vnitra“). Ministerstvo vnitra současně žalobce poučilo, že uvedené rozhodnutí v souladu s § 168 odst. 3 zákona nabývá právní moci oznámením účastníku řízení a z tohoto důvodu proti němu nelze podat odvolání.

2. Žalobce tedy následně veden poučením ze strany Ministerstva vnitra uvedené rozhodnutí napadl žalobou podle § 65 s. ř. s. u Městského soudu v Praze (dále také jen „městský soud“). Současně proti němu podal z procesní opatrnosti i odvolání. Městský soud podanou žalobu projednal pod sp. zn. 3 A 110/2020. Rozsudkem ze dne 3. 12. 2020, č. j. 3 A 110/2020-45 městský soud žalobu zamítl. Tento rozsudek ale následně ke kasační stížnosti žalobce zrušil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 7. 4. 2021, č. j. 8 Azs 1/2021-40; ten současně podanou žalobu odmítl a postoupil jako odvolání k vyřízení Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců podle § 46 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a § 68 písm. a) s. ř. s.
3. V mezidobí, ještě před vydáním uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu, rozhodla žalovaná o odvolání, které žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra podal souběžně se správní žalobou. Žalovaná odvolání zamítla jako nepřipustné podle § 92 odst. 1 správního řádu, neboť proti rozhodnutí Ministerstva vnitra nebylo podle jejího názoru odvolání na základě § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců přípustné. Toto rozhodnutí žalované následně zrušil městský soud rozsudkem ze dne 23. 7. 2021, č. j. 8 A 35/2021-25 s tím, že odvolání mělo být meritorně projednáno (důvodem zrušení byla nesprávná interpretace § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců).
4. Žalovaná tedy následně odvolání posoudila meritorně a rozhodnutím ze dne 7. 9. 2021, č. j. MV-4253-16/SO-2021, ho zamítla (dále jen „napadené rozhodnutí“).
5. Žalobce se s tímto výsledkem neztotožnil a proti uvedenému rozhodnutí podal dne 11. 10. 2021 žalobu podle § 65 s. ř. s. k městskému soudu.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalované a jednání ve věci

6. Žalobce proti napadenému rozhodnutí namítá zaprvé, že ho žalovaná nevyzvala k doplnění jeho odvolání postupem podle § 45 správního řádu, ačkoliv se jednalo o odvolání blanketní (bez uvedení odvolacích důvodů).
7. Zadruhé namítá, že žalovaná nezkoumala, zda je (ke dni jeho rozhodnutí) stále naplněna hypotéza § 77 odst. 1 písm. i) zákona o pobytu cizinců, tedy zda již nedošlo k zahlazení trestných činů, ač – zejména v případě delšího časového odstupu – je dle judikatury správních soudů povinností odvolacího orgánu přezkoumat aktuálnost podkladů, z nichž prvoinstanční rozhodnutí vycházelo.
8. Zatřetí namítá, že ze spisu je zřejmé, že žalobce od útlého dětství pobývá na území ČR a rovněž zde pobývá celá jeho rodina. Z těchto důvodů bylo povinností žalované zabývat se na podkladě čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod přiměřeností zásahu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce.
9. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 25. 11. 2021 k první žalobní námitce uvedla, že vycházela z žalobních bodů uvedených v žalobě projednané u městského soudu pod sp. zn. 3 A 110/2020, přičemž byla vázána závazným právním názorem soudu v této věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

10. Ke druhé žalobní námitce žalovaná uvedla, že podle odkazovaného ustanovení není otázka, zda byly žalobci trestné činy, za něž byl odsouzen, zahlazeny, relevantní. Nadto žalovaná dle aktuálního výpisu žalobce z trestního rejstříku zjistila, že se tak dosud nestalo.
11. Ke třetí žalobní námitce žalovaná uvedla, že se přiměřeností svého rozhodnutí zabývala na jeho str. 5 a 6.

III.

Posouzení žaloby

12. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované.
13. Městský soud shledal, že v daném případě jsou splněny podmínky pro postup soudu podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., podle něhož *[s]oud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.*
14. Podle § 82 odst. 2 správního řádu je jednou z náležitostí odvolání rovněž tvrzení, *v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.*
15. Podle § 37 odst. 3 správního řádu, *[n]emá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*
16. Městský soud při posuzování **první žalobní námitky** vycházel ze závěru již dříve potvrzeného judikaturou Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53), že v případě, že je podáno tzv. blanketní odvolání, tedy odvolání, které v rozporu s § 82 odst. 2 neobsahuje žádný odvolací důvod, je povinností správního orgánu pokusit se tento jeho nedostatek odstranit. Konkrétně je povinností správního orgánu postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu (žalobce zde poněkud nepřesně odkazuje na § 45 správního řádu, který se ale týká žádosti, již se zahajuje řízení) pomoci odvolateli nedostatky odstranit nebo ho k jejich odstranění vyzvat a poskytnout mu za tím účelem přiměřenou lhůtu.
17. Žalovaná se nicméně – vzhledem k poměrně složité procesní situaci – brání tvrzením, že za odvolací důvody vzala žalobní body, které žalobce vznesl v žalobě projednané městským soudem pod sp. zn. 3 A 110/2020; to skutečně vyplývá i z napadeného rozhodnutí (viz jeho str. 4). Městský soud současně toto tvrzení ověřil, neboť žalobcem dříve podaná žaloba je mu známa z jeho úřední činnosti (zjistil nicméně, že žalovaná nereflektovala jeden z žalobních bodů, k tomu viz níže). Uvedená žaloba byla přitom ve výsledku odmítnuta podle § 46 odst. 5 s. ř. s., a to teprve rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2021, č. j. 8 Azs 1/2021-40. Paradoxně tak došlo k situaci, kdy se u žalované střetla dvě odvolání směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (jedno odůvodněné a jedno blanketní).
18. Městský soud vzal dále při posuzování této žalobní námitky do úvahy skutečnost, v jak nejistém procesním postavení se žalobce v dané věci po celou dobu nacházel, kdy po relativně dlouhou dobu nebylo jisté, jaké procesní prostředky obrany má proti rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Ministerstva vnitra použit. Žalobce tak proti uvedenému rozhodnutí podal opravné prostředky (žalobu a současně blanketní odvolání) již na podzim 2020; definitivně potvrzeno, že se proti tomuto rozhodnutí měl bránit odvoláním, bylo až v létě 2021.

19. V takovém případě měl být podle názoru městského soudu žalobce, a to i s ohledem k tomu, že předmětem napadeného rozhodnutí bylo formálně odvolání, které bylo podáno jako blanketní (tedy odvolání ze dne 30. 11. 2020), poučen podle § 37 odst. 3 správního řádu o nutnosti odvolání doplnit o odvolací námitky; nebo měl být alespoň – v nastalé nepřehledné procesní situaci – vyrozuměn o tom, že žalovaná za odvolací námitky zamýšlí vzít původní žalobní body, a měl mu být dán prostor k jejich případnému doplnění. To zejména s ohledem na nestandardní předchozí procesní vývoj věci a s ohledem na velký časový odstup od podání opravného prostředku k rozhodnutí o něm.
20. Jestliže tak žalovaná neučinila, zatížila svůj postup procesní vadou, pro kterou je městský soud nucen napadené rozhodnutí zrušit.
21. Vedle toho městský soud upozorňuje, že nemůže akceptovat přístup žalované, která uvedla, že při vypořádání odvolacích námitek (jedná se zejména o třetí žalobní námitku týkající se přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života žalobce) byla vázána předchozím rozhodnutím soudu, tedy rozhodnutím městského soudu ve věci sp. zn. 3 A 110/2020. Tento rozsudek byl – jak je rekapitulováno výše – ale bez dalšího zrušen, a nemohl tedy být v žádném ohledu pro žalovanou závazný (ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s.). Naopak, žalovaná měla zcela odhlédnout od názoru, který soud v tomto zrušeném rozsudku vyjádřil, neboť soud tento názor vyjádřil v době, kdy k tomu nebyl oprávněn.
22. S tímto posouzením tedy souvisí i vypořádání **třetí žalobní námítce**. Žalovaná tedy jednak pochybila, pokud posouzení přiměřenosti zásahu odvozovala od názoru, který dříve vyjádřil městský soud; vedle toho žalobci vytýká, že nevznese žádná konkrétní tvrzení, která by vypovídala o intenzitě zásahu rozhodnutí o zrušení trvalého pobytu do jeho soukromého a rodinného života. K tomu ale žalovaná nedala žalobci dostatečný prostor, neboť po předchozím kasačním zásahu soudu žalobce nevyzvala k doplnění odvolání (viz výše). Z uvedených důvodů městský soud ani nepřistoupil k meritornímu vypořádání uvedené námítce.
23. Vedle toho je na místě spíše jen okrajem podotknout (byť to není v žalobě namítáno), že žalovaná beztak jako odvolací námitky nevyčerpala všechny žalobní body, které žalobce v odmítnuté žalobě vznesl. Nezabývala se tak námitkou, že práva žalobce nebyla po podstatnou část řízení vedeném Ministerstvem vnitra hájena, neboť mu jako nekontaktní osobě nebyl ustanoven opatrovník.
24. Dále se městský soud zabýval **druhou žalobní námitkou**.
25. Podle § 77 odst. 1 písm. i) zákona o pobytu cizinců, [m]inisterstvo zruší platnost povolení k trvalému pobytu, jestliže byl cizinec v České republice ve 3 a více případech odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu, za podmínky, že od právní moci posledního odsouzení do zahájení řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu neuplynula doba delší než 1 rok.
26. Podle § 169 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, [r]ozhodnutí ministerstva vydané z důvodu uvedeného v (...) § 77 odst. 1 písm. h) nebo i), (...) nabývá právní moci jeho oznámením.
27. Městský soud k této žalobní námitce uvádí pouze tolik, že žalobcem namítaná skutečnost by mohla být relevantní (pokud by v průběhu řízení došlo k zahlazení odsouzení, poté by

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

odpadl důvod, pro který by mu mělo být zrušeno povolení k trvalému pobytu). Nicméně k takovému zahlázení by muselo dojít do rozhodnutí Ministerstva vnitra.

28. Je totiž nutné zdůraznit, že v souladu s § 169 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nabylo rozhodnutí Ministerstva vnitra právní moci již oznámením žalobci. Z odvolání se v tomto případě do jisté míry stává mimořádný opravný prostředek (je jím napadáno již pravomocné rozhodnutí); žalovaná by tak měla zákonnost rozhodnutí Ministerstva vnitra posuzovat podle právního stavu a skutkových okolností, které tu byly v době jeho vydání, obdobně jako je tomu v případě přezkumného řízení (viz § 96 odst. 2 správního řádu).

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

29. Městský soud shledal, že okolnosti případu odůvodňují vyřízení věci přednostně, mimo pořadí, v jakém napadla, v souladu s § 56 odst. 1 s. ř. s. Městský soud vzal do úvahy, že v daném případě se jedná věc s poměrně složitým procesním vývojem a jeho rozhodnutí povede pouze k nápravě dalších procesních pochybení.
30. S ohledem na shora uvedené městský soud napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil, a v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl věc vrátit žalované k dalšímu řízení s tím, že žalovaná bude v dalším řízení v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem vysloveným městským soudem v tomto rozsudku. V dalším řízení by tedy žalovaná měla především žalobce postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu vyzvat k doplnění jeho odvolání a to následně, aniž by přihlédla k závěrům, které městský soud předčasně učinil ve věci sp. zn. 3 A 110/2020, posoudit a znovu o něm rozhodnout.
31. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož měl žalobce ve věci plný úspěch, náleží mu náhrada nákladů řízení. Tyto náklady představují náklady na soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, odměna a náhrada hotových výdajů advokáta. Podle § 35 odst. 2 s. ř. s. se pro určení výše odměny užije vyhláška č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Odměna náleží celkem za dva úkony právní služby, a sice za převzetí a přípravu zastoupení a za podání žaloby. Náhrada hotových výdajů sestává z paušální částky 600 Kč (2 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení částku 6 800 Kč a dále 3 000 Kč jako úhrada za zaplacený soudní poplatek.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 11. ledna 2022

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.